

"עמוד השלום"

מוסדות תורה וקרן צדקה וחסד
רח' אגריפס 88 ירושלים
ת.ד. 5876 ירושלים
טל: 02-6250808
פקס: 02-6252323
פלאפון: 050-5233179
פלאפון: 050-6994346

אהבת ישראל

פנד פאראשא: עבודת חדא - ונד בא חقیقت

صورتیکه تابوت را توسط کالسکه حمل نمایند، مجاز به دفن او در قبرستان یهودی نیستند! روشنفکران او را در دادگاه شهر محکوم کرده، و قاضی شهر حکم موقتی بر این داد که تابوت را بوسیله کالسکه حمل کنند. پس از این مورد مردم این سؤال را مطرح کردند: چه اتفاقی خواهد افتاد اگر کسی فوت شود؟ چگونه باید رفتار کرد؟ **רבי שלמה** پاسخ داد: "من به شما قول می دهم تا زمانی که قاضی حکم خود را باطل ننماید هیچکس از افراد یهودی شهر فوت نخواهد کرد." 3 ماه از این ماجرا گذشت تا قاضی حکم خود را باطل کرد. در این زمان **הרב מאיר אריך** شهادت می دهد که حتی یک فرد مسن در این زمان فوت نکرد، بلکه یک مادر نیز یافت نشد که بچه اش را سقط کند. (از کتاب **שאל אביד ויגדך**)

ויהי רצון שזוכה שכולנו ל מעבדי ה' יתברך באמת
ויראו עינינו וישמח ליבינו בביאת משיח צדקנו ובבנין
בית מקדשינו ותפארנו אמן ואמן!!!

בברכת

שבת שלום וכל טוב
הרב משה יזדי שליט"א

در پاراشا آمده است: "این قانون تورات است...". تمام مراسم پاکی توسط خاکستر گاو قرمز صورت می گیرد، چنین چیزی غیر قابل درک است و فقط قوم یهود قدرت درک این مورد را دارند، زیرا که آنها حد-اوند را با شادی عبادت کرده و قوانینش را (قانونهایی که هیچ توضیحی برای آنان وجود ندارد) و فرامینش (مواردی که توضیح دارد) را با رضایت خاطر انجام می دهند. فضیلت و دانش شخصی که فرامین و قوانین حد-اوند را به اجرا در می آورند و سعی در عبادت حد-اوند با وجود اینکه علت این قوانین و فرامین را نمی فهمند، چقدر محترم است. این شخص نشان می دهد که موقوفه بوده، و حد-اوند هم تفیلائی او را در هر زمان و مکان، با وجود اینکه درخواست شخص مورد رضایتش نباشد آنرا بجا می آورد. در چه جایی و چه زمانی این مورد می تواند صدق کند؟

در زمانی که روشنفکران و رفرمیستها بر شهر **בראד** به حکمفرمایی رسیدند، حکمی به این مضمون صادر کردند که تابوت مرده را با کالسکه به قبرستان حمل کرده و از حمل مرده بوسیله مردم جلوگیری شود. **הגאון רבי שלמה קולגר** قاضی دینی شهر که در روز اول ماه تموز در سال 5629 (135 سال پیش) فوت کرده است، با سرسختی به تمام مردم شهر دستور داد که از رسم عادی پرهیز نمایند و در

گفتار دانشمندان

دوستدارندگان احترام و عزت خودشان باعث می شوند که از پول صدقه امرار معاش کنند، و با شکم گرسنه به روزه بروند، و از ترس اینکه از احترامشان کاسته شود، کاری که در شأن و مقامشان نباشد، را انجام نمی دهند.

تمام فضیلتهایی که انسان انجام می دهد اگر همراه فروتنی و تواضع نباشد، مانند غذای بدون نمک می باشد و تواضع و فروتنی که در آن ترس از حد-اوند نباشد، مانند غذایی بدون ادویه جات است. (ספר חסידים)

حکایت

زمانی که **חפץ חיים** (خافص خיים) برای فروش کتابهایش از شهری به شهر دیگر مهاجرت می کرد، به کاروانسرای وارد شد. در آنجا یهودی قوی و نیرومندی را دید که چهره اش نمایانگر رنجی بود که بر او گذشته بود. این یهودی بر سر میزی اسکان یافته، و به خدمتکار کاروانسرا دستور می داد تا برایش قطعه ای غاز نر کباب شده و لیوان شراب آماده کند بدون **ברכה** با اشتهای کامل قطعه ای از کباب را به دندان کشیده و شراب را سر می کشد و نظر همه را با رفتار بی ادبانه اش با خدمتکار به خود جلب می کند. **חפץ حיים** که تا این لحظه در کناری ایستاده بود، نتوانست تاب بیاورد و در یک لحظه خواست که به این مرد عیاش و پرخور در مورد رفتارش توضیح بدهد. در این لحظه که صاحب کاروانسرا این مورد را احساس نمود، به **חפץ حיים** نزدیک شد تا او را از تصمیمش منصرف سازد و اینطور گفت که این مرد در سابق یکی از سربازان ارتش روسیه بوده است و ممکن است دست بر شما بلند کند او چیز دیگری نیاموخته است. در زمانی که 7 ساله بوده او را با دیگر همسالانش ربوده و به سیبری برده بودند، تا سن 18 سالگی در آنجا بوده و پس از آن 25 سال ارتش روسیه را خدمت کرده است. آیا در این مکان رفتار دیگری هم می توانسته بیاموزد؟ او طی 40 سال در اطرافش حتی یک یهودی را هم ندیده و حتی یک حرف از حروف عبری را نمی شناسد یهودیت برای او چیزی غریبه می باشد. خواهشمندم که با او صحبت نکنید، زیرا احترام شما

منتظران ماشیخ

است: در این دنیا مواردی مشاهده می شود مانند اینکه حد- اوند از خصلت دین ما را قضاوت کرده است. بدین خاطر آمده است (در میان محرابت) اما پس از اینکه این مورد کاملاً مشخص می شود که فقط به خاطر صلاح ما این مسئله پیش آمده است و منظور (احسانت را در اندرون هخال تو). اما در مورد ظهور **משיח** و نجات **הרב** اینطور توضیح داد که تمامی افراد فکر می کنند که دیر شدن ظهور ناجی بخاطر قضاوت شدنمان از خصلت دین حد- اوند می باشد اما وقتی که این مورد در دادگاه الهی

הרב מ' ישרא'ל حکایت کرده است که پس از در گذشت **הנצי"ב מוולוז'ין** این احساس در بین شاگردانش بوجود آمد که به علت صحبتهای او در مورد آمدن **משיח**، او بزودی ظهور خواهد کرد. پس از اینکه مدت زمانی گذشت و احساس آنان به سردی گرایید، یکی از شاگردانش از شاگردی قدیمی تر از خودش سؤال کرد که این مورد را چگونه می توان توضیح داد؟ او اینطور جواب داد: "در تهیلیم فصل 48 آمده است: (ای خد- احسانت را در میان محرابت، در اندرون هخال تو تفکر نمودیم) و تفسیر آن اینطور

مورد بررسی قرار می گیرد مشخص می شود که فقط خیر و صلاح ما در این بین است و این را درک کن که

ما همگی باعث آمدن משיח می شویم.

گفتاری از هلاخا

رعایت کنند. و در مورد افراد از قومهای دیگر چنین چیزی وجود نداشته و می توان از آن استفاده کرد. 4. قبل از نطیلا در صبح سیگار کشیدن و یا بالا کشیدن تنباکو مجاز می باشد، و این در مورد افرادی که از دستشویی یا قبرستان خارج می شوند نیز صادق است. 5. اشخاصی که به علت تشنگی از خواب بیدار می شوند، می توانند دستهایشان را با پتو یا ملافه پاک کرده، و به نوشیدنی ברכה گفته و آنرا بنوشند و اگر 87 گرم نوشید، باید برכה آخر را نیز بگوید و اگر از تختخواب خارج شد، و به اندازه 2 متر از محل خوابش فاصله گرفت او باید دستانش را با ظرف نطیلا بگیرد.

برگرفته از کتاب ילקוט יוסף

1. کسی که از خواب بیدار می شود موظف است که قبل از نطیلا گرفتن جوراب و دیگر لباسهایش را بپوشد
2. زمان گفتن תיקון חצות یا سلیخوت از هنگام نیمه شب می باشد و طریق محاسبه نیمه شب به این گونه است که در ابتدا زمان بین طلوع و غروب آفتاب را محاسبه کرده و آن را به دو قسمت تقسیم می کنیم زمانی که بدست می آید زمان ظهر می باشد با اضافه کردن 12 ساعت به آن نیمه شب را بدست میآوریم
3. باید مواظب بود که با دستانش قبل از نطیلا هیچ چیز خوردنی یا نوشیدنی را لمس نکند و همچنین کودکان را نیز باید یاد داد که این مورد را یاد گرفته و

صفات و خصوصیات اخلاقی חנמים یشیوای פורת יוסף

به خانه הרב و همسرش آمدن برای دیدن آنها امری عادی گشت. پس از مدتی הרב برای او کاری در آشپزخانه یشیوا فراهم نمود. بنابر درخواستش، از پس انداز این زن ספר תורה برایش خریداری کرد و آنرا وقف کرد. پس از اینکه این زن به رحمت الهی پیوست، הרב در منزلش مراسم او را برگزار کرد، و حتی شخصی را استخدام کرد که تا پایان سال برای او קדיש بگوید. با وجود اینکه این زن هیچ وابستگی خانوادگی با او نداشت، اما احترام او را پس از مرگش نیز بجا آورد. بدین علت که خصوصیت اخلاقی او در تمام زندگی بود، شفقت با تمامی انسانها، چه آنها در قید حیات هستند و چه در درگاه ایزد منان قرار دارند.

خانواده הרב יאודה צדקה همیشه اینرا یادآوری می کنند که او با زن بیوه ای که در خانه او رفت و آمد داشت چگونه رفتار می کرد؟ انگار که مانند دخترش می بود. این زن در تمام زندگی مشترکش صاحب فرزندی نگردیده بود. او از دسترنج خودش روزی اش را می گذراند و هیچگاه دست نیاز به طرف کسی دراز نکرده بود، اما تنها بودن در زندگی آزارش می داد. پس از اینکه شوهرش فوت کرد و مراسم هم به پایان رسید، هیچکس به فکر او نبود. اما הרב هر از چندگاهی همسرش را بدنبال او می فرستاد تا او را دعوت کند. در ابتدا این زن از آمدن اجتناب می کرد، اما הרב از همسرش درخواست می کرد که او را فراموش نکند تا اینکه پس از مدتی برای این زن

